

สาระมาตรฐาน / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท. 1.1 ม.2/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.2/3 แต่งบทร้อยกรอง

แบบทดสอบ

เรื่อง หลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง และหลักการแต่งบทร้อยกรอง (กลอนสุภาพ)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดคือสาระสำคัญที่สุดของการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
 - ก. เพื่อเป็นเกียรติให้กับผู้ประพันธ์
 - ข. เพื่อให้ลูกหลานฟัง และเผยแพร่ให้ชาวต่างชาติ
 - ค. เพื่อมุ่งให้เกิดการรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศ
 - ง. เพื่อมุ่งให้เกิดความเพลิดเพลินซาบซึ้งในรสของคำประพันธ์
2. การแบ่งการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองในข้อใดถูกต้อง
 - ก. แบ่งได้ 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงเป็นร้อยแก้ว และการอ่านเป็นทำนองเสนาะ
 - ข. แบ่งได้ 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงธรรมดาแต่มีจังหวะ และการอ่านเป็นทำนองเสนาะ
 - ค. แบ่งได้ 3 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงธรรมดาแต่มีจังหวะ การอ่านออกเสียงธรรมดาทำนองเสนาะ และการอ่านออกเสียงร้อยกรอง
 - ง. แบ่งได้ 3 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงเป็นร้อยแก้ว การอ่านออกเสียงเป็นธรรมดาทำนองเสนาะ และการอ่านออกเสียงเป็นร้อยกรอง
3. ข้อใดเป็นหลักเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงร้อยกรอง
 - ก. อ่านออกเสียง ร เป็น ล คำควบกล้ำไม่ชัดเจน
 - ข. ไม่มีศิลปะในการใช้เสียง เอื้อนเสียง และทอดจังหวะให้เข้าใจจนจบบท
 - ค. คำที่รับสัมผัสกันต้องอ่านเน้นเสียงให้ชัดเจน ถ้าเป็นสัมผัสนอกต้องทอดเสียงให้มีจังหวะยาวกว่าธรรมดา
 - ง. ไม่ศึกษาลักษณะบังคับของคำประพันธ์ เช่น การแบ่งจังหวะจำนวนคำสัมผัสเสียงวรรณยุกต์ เสียงหนักเบา
4. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อควรคำนึงในการอ่านบทร้อยกรอง
 - ก. หลังอ่านทำนองเสนาะควรรักษาสุขภาพให้ดี มีความพร้อมทั้งกายและใจ จะช่วยให้มั่นใจมากขึ้น
 - ข. ตั้งสติให้มั่นคง ไม่หวั่นไหว ตื่นเต้น ตกใจ หรือประหม่า ควรมีสมาธิก่อนอ่าน และขณะกำลังอ่าน เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด

- ค. ก่อนอ่านควรตรวจดูบทอ่านอย่างคร่าวๆ และรวดเร็วเพื่อพิจารณาคำยาก หรือการผันวรรณยุกต์ และอื่นๆ
- ง. พิจารณาทบทวนที่จะอ่าน เพื่อตัดสินใจ เลือกใส่อารมณ์ในบทอ่านให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อความ
5. ข้อใดแบ่งจังหวะวรรคในการอ่านได้ถูกต้อง
- ก. วรรคละ ๗ คำ อ่าน 3/2/2 000/00/00
- ข. วรรคละ ๗ คำ อ่าน 2/3/2 00/000/00
- ค. วรรคละ 8 คำ อ่าน 3/2/3 000/00/000
- ง. วรรคละ 8 คำ อ่าน 2/3/3 00/000/000
6. ฉันทลักษณ์ในข้อใดไม่ใช่ฉันทลักษณ์ของกลอนสุภาพ
- ก. บทหนึ่งประกอบด้วย 2 บาท บาทละ 2 วรรค วรรคละ 8 คำ
- ข. บทหนึ่งประกอบด้วย 2 บาท บาทละ 2 วรรค วรรคละ 9 คำ
- ค. บทหนึ่งประกอบด้วย 3 บาท บาทละ 4 วรรค วรรคละ 5 คำ
- ง. บทหนึ่งประกอบด้วย 3 บาท บาทละ 4 วรรค วรรคละ 6 คำ

จงพิจารณาคำต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 7

1. วรรคส่ง	3. วรรครับ
2. วรรคสดับ	4. วรรครอง

7. การเรียงลำดับวรรคกลอนสุภาพข้อใดถูกต้อง
- ก. 1, 2, 3, 4
- ข. 2, 3, 4, 1
- ค. 3, 4, 1, 2
- ง. 4, 1, 2, 3
8. การกำหนดเสียงวรรณยุกต์ในวรรคใดผิดหลักการแต่งกลอน
- ก. คำสุดท้ายของวรรคที่ 1 ใช้เสียง สามัญ เอก โท ตรี จัตวา แต่ไม่นิยมเสียงสามัญ
- ข. คำสุดท้ายของวรรคที่ 3 ห้ามใช้เสียง เอก โท จัตวา และนิยมใช้เสียง สามัญ หรือ ตรี
- ค. คำสุดท้ายของวรรคที่ 4 ห้ามใช้เสียง เอก โท จัตวา และนิยมใช้เสียง สามัญ หรือ ตรี
- ง. คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ห้ามใช้เสียง จัตวา หรือ ตรี และนิยมใช้เสียง สามัญ เป็นส่วนมาก

9. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของการสัมผัสนอก

- ก. สระเสียงเดียวกัน
- ข. พยัญชนะต้นเดียวกัน
- ค. ตัวสะกดมาตราเดียวกัน
- ง. สระเสียงเดียวกัน และตัวสะกดมาตราเดียวกัน

10. การสัมผัสในข้อใดต่อไปนี้เป็นสัมผัสนอก

ก. อันความคิดวิทยาเหมือนอาวุธ	ประเสริฐสุดซ่อนใส่เสียในฝัก
สงวนคมสมนึกใครอีกอัก	จึงค่อยชักเชือดฟันให้บรลัย
(เพลงยาวถวายโอวาท : สุนทรภู่)
ข. เขาลืมเหตุเภทภัยใครคนก่อ	ใครกันหนอทำฉันนั้นหม่นหมอง
จากเขี้ยวข่มขุ่มขึ้นผืนดินทอง	จากสูงต่ำลำคลองคุระบาย
(กลอนสุภาพ : อุทยานดอกไม้)
ค. บ้านริมแควแพรมน้ำคำแล้วเธอ	มีเพลงคลอโรเคียงเสียงขับขาน
คือนกน้อยร้อยลำนาริมลำธาร	เพื่อสืบสานกสิกรรมริมลำแคว
(โสภณ เปียสนิท : บ้านริมแคว)
ง. แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์	มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด	ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน
มนุษย์นี้ที่รักอยู่สองสถาน	บิดามารดารักมักเป็นผล
ที่พึงหนึ่งพึ่งได้แต่กายตน	เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา
(พระอภัยมณี : สุนทรภู่)